

κεῖ! Κι ὁ ναύτης! Τί χαμένο κορμί, ποῦ μήτε μὲ
καλημέρισε! "Αχ, εἶταν ἡ ἀγάπη μου κ' ἡ ἐλπίδα
μου! Κατάλευκη βαρκοῦλα στὰ μακριὰ, καὶ στὰ-
ραγμά της — ψαρόβαρκα!

Α.

Θ Α Μ Α Ρ Α Θ Η Ι

Μελαχροινούλά μου, ἄλλος μαγνίτης
Ἡ τύχη ἀχώριστα θὰ μᾶς κρατῆ.
Μὰ πόσο σκιάζομαι τὴ δύναμί της,
Δὲν ξέρω ὁ δύστυχος, κ' ἐγὼ γιατί.

Κι ὅμως τὰ χεῖλη μας ποτὲ ἄς μὴν ποῦνε
Πόσα τὸ στῆθός μας βαθειὰ γροικᾷ.
Μόνον τὰ μάτια μας κρυφ' ἄς μιλοῦνε
Μὲ λόγι' ἀνέκφραστα καὶ μυστικά.

Σὲ πλάνα ὄνειρα ποτὲ ἄς μὴν ῥίξει
Ἐλπίδα ἢ σκέψη μας καὶ μαγευθῆ —
Μπουμπούκι' ἢ ἀγάπη μας ἄς μὴν ἀνοίξει
Δυὸ μέρες κ' ἔπειτα νὰ μαραθῆ.

Δ. Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΜΑ

Λίαν εὐχαρίστως ἀνέγνων ἐν τῇ σημερινῇ Ἐστία τὰς
ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου Παπαγεωργίου δημοσιευθείσας τρεῖς
ψηφιδωτὰς ἐπιγραφάς. Ἐπιτραπήτω δὲ νὰ παρατηρήσω
ἐνταῦθα περὶ τῆς πρώτης αὐτῶν τὰ ἐξῆς. Ὁρθῶς φαίνε-
ται διαγνοῦς ὁ φιλότιμος ἐκδότης, ὅτι μετὰ τὸ τελευταῖον
τῆς ἐπιγραφῆς ἐκείνης γράμμα, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο δύναται
εὐλόγως νὰ εἶνε ἢ Σ = 6000, εἶπετο καὶ ἕτερον ζήτημα
δὲ μόνον εἶνε ἂν ἦτο ἐν καὶ μόνον. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν
ἀποδεχθῶμεν. ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Παπαγεωργίου προτει-
νομένων γραμμάτων Δ' Κ' Ν' καὶ Π' μόνον τὸ Δ' θὰ
ἠδύνατο νὰ γείνη ἀποδεκτὸν, ὅχι δὲ καὶ τὰ λοιπὰ, διότι
μόνον τὸ ἔτος ΣΔ' (= 6004) συμπίπτει πρὸς ἰνδικτιῶνα
τετάρτην, τὰ δὲ ΣΚ' (= 6020), ΣΝ' (= 6050) καὶ ΣΠ'
(= 6080) πρὸς ἰνδικτιῶνα πέμπτην.

Καὶ ἄλλο δὲ παρατηρητέον, ὅτι πρὸς εὔρεσιν τοῦ ἀπὸ
Χριστοῦ ἔτους ἀφαίρετός ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς κοσμογονίας
ὁ ἀριθμὸς 5509 μόνον ὅταν ἔχωμεν ῥητῶς ἀναφερόμενος
ἐν τῶν πρώτων τεσσάρων μηνῶν τοῦ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου
ἀρχομένου βυζαντιτικοῦ ἔτους. Ὅταν δὲ ὁ μὴν εἶνε ἐκ τῶν
ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι καὶ Αὐγούστου ἢ ὅταν δὲν ἀναγρά-
φεται ὁ μὴν, τότε ὁ ἀφαίρετός ἀριθμὸς εἶνε ὁ 5508, ὅχι
δὲ ὁ 5509. Καὶ εὐλόγως, διότι ἔχομεν πιθανότητα ὀκτώ
ἐπὶ τοῖς δώδεκα, ὅτι ὁ μὴν σημειούμενος μὴν εἶνε ἐκ τῶν
ὀκτῶ τελευταίων τοῦ βυζαντιτικοῦ ἔτους μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν
τεσσάρων πρώτων.

3 Ὀκτωβρίου 1893.

ΣΤΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΣ

ἈΝΑ ΤΟ ἈΣΤΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς
Ὀμοιοίας ἐδόθη ἡ ὑπὲρ τῆς Δδος Βερώνῃ προαγ-
γελθεῖσα εὐεργετική. Ὁ περὶ τὴν Φαῦστα ν θόρυ-
βος, ὁ θαυμασμὸς τὸν ὁποῖον ἡ Δνὶς Βερώνῃ διεγείρει
εἰς τὸν ρόλον τοῦτον, ἡ πρόσφατος αὐτῆς νίκη καὶ ἡ
λαμπρὰ ἀνάμνησις τῆς περιόδου, κατὰ τὴν ὁποίαν
ἔκαμε τόσας ἐπιτυχεῖς ἐμφανίσεις, ὅλα συνέτειναν ὥστε
ἡ πρώτη αὕτη εὐεργετική, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἡ Δνὶς
Βερώνῃ ἐν Ἀθήναις, νὰ εἶνε πανηγυρική. Δὲν θὰ περι-
γράψωμεν ἐνταῦθα οὔτε τὴν ἔκτακτον τοῦ κόσμου συρ-
ροήν, οὔτε τὸν στολισμὸν τοῦ θεάτρου, οὔτε τὰς φωτα-
γωγῆσεις καὶ τὰ πυροτεχνήματα, οὔτε τοὺς στεφάνους
καὶ τὰ δῶρα. Αὐτὰ εἶνε κοινὰ καὶ γίνονται, πολὺ ἢ
ὀλίγον, εἰς ὅλας τὰς εὐεργετικάς. Ὅ,τι ἐξακμήριζε
τὴν ἐσπερίδα τῆς Δδος Βερώνῃ ἦτο ἡ ποιότης τοῦ
ἀκροατηρίου τῆς. Ὁ ἐλεγκτότερος κόσμος τῶν Ἀθη-
νῶν συνήλθε ἐκεῖ νὰ τὴν τιμήσῃ, ἐθεάθησαν δὲ χειρο-
κροτοῦντες αὐτὴν ἐνθουσιωδῶς κύριοι, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλί-
γου χρόνου εἶτι ἐμειδιῶν εἰρωνικῶς, ὅταν ἤχουον νὰ γί-
νεται λόγος περὶ ἑλληνικοῦ θεάτρου, καὶ ἔσειον τὰ
μανητήλιά των ὄρθαι κυρίαί, αἱ ὁποῖαι ποτὲ δὲν ἠσθάν-
θησαν τὴν ἀνάγκην νὰ κάμουν τοιοῦτό τι εἰς τὰ γαλ-
λικὰ θεάτρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐσύχναζον μέχρι τοῦδε.
Πολὺ χαρακτηριστικὸν καὶ παρήγορον τὸ φαινόμενον. . .

Περίεργός τις τάσις πρὸς κλεψιμανίαν, — ἡ λέξις
ἀποκλείει τὸν καταλογισμὸν καὶ εἶνε εὐφημότερα, —
παρατηρήθη εἰς τὰς κυρίας μας. Αἱ ἐφημερίδες ἀνε-
γράψαν ἐσχάτως μερικὰ τοιαῦτα περιστατικά. Μία
κυρία ἀφίνει εἰς ἓν ἐμπορικὸν ἐπὶ τινος τραπέζης τὸ
πορτοφύλιόν της ἐν τῷ μεταξύ εἰσέρχεται ἄλλη καὶ μὲ
τρόπον τὸ σοῦφρόνει. Εἰς ἄλλο ἐμπορικόν, νεᾶνις
κομψὴ καὶ αἰθερία, ἐξ ἐκεῖνων τὰς ὁποίας ὕμνουσιν οἱ
ποιηταί, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ της ἐπαξάρρευε μὲ τὸν ἔμπορον,
ἔκρυψε μέσα εἰς τὴν ὀμβρέλαν της ὅσας δαντέλας ἤμ-
πόρεσε νὰ χωρέσῃ. . . Πολὺ πεζοτέρα εἶνε τῶν ἀνδρῶν
ἡ κλεψιμανία. Κύριός τις εἰσελθὼν εἰς ἓν παντοπω-
λεῖον ἐγέμισεν ὅλα τὰ θυλάκιά του μὲ. . . καφέν. Ἐδι-
καιολογήθη δὲ λέγων ὅτι εἰς ἐποχὴν ποῦ ὁ καφὲς ἔχει
7 καὶ 60 τὴν ὀκᾶν, μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἠμ-
ποροῦσε νὰ τὸν προμηθευθῆ.

Πόσης ἀγάπης ἀξιοῦν τὸ προκείμεον οἱ κουτσα-
δάκιδες καὶ πόσον εἶνε σκληρὰ ἡ τιμωρία τῆς Ἀστυνο-
μίας, ἡ ὁποία πολλὰκις τοὺς κουρεύει, ἀποδεικνύει τὸ
κατωτέρω ἀνέκδοτον τὸ ὁποῖον διηγοῦνται οἱ Καίριοι:
Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκωνθοῦς, ἐνῶ ἐργάτης τις κατεγί-
νετο νὰ καταβιάσῃ ἓκ τινος κάρρου οἰνοδάρελλα, ἐν
ἐξ αὐτῶν κατέπεσε καὶ τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς κατὰ
τὴν κεφαλὴν. Μετηνέχθη εἰς τὸ παρακείμενον φαρμα-
κεῖον ὅπως ἐπιθεθῆ τὸ τραῦμα. Ὡς ἐννοεῖται, παρέστη
ἀνάγκη πρὸς θεραπείαν τοῦ τραύματος νὰ κερῆ κατὰ

τὸ μέρος ἐκεῖνο ἢ κόμη. Ἄλλ' ὁ τραυματίας, τέλειος τύπος κ ο υ τ σ α θ ά κ η καὶ πρὸ παντὸς ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ ἀθίκτους τὰς περιφέρειμους ἀ φ ε λ ε ί α ς του, ἀντέστη εἰς τοῦτο ζωηρῶς καὶ ἀνεκραύχασε :

— Προτιμῶ νὰ πεθάνω παρὰ νὰ κόψω τὰ μαλλιά μου !

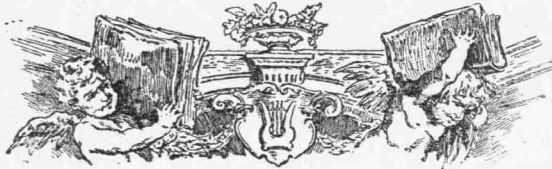
Καὶ ἐδέεσε νὰ γείνη ὅπως αὐτὸς ἠθέλησεν, ὁ δὲ ἱατρὸς ἐπέδεσεν ὅπως ὅπως τὸ τραῦμα.

Τὰ θεατρικὰ κομματικὰ εἶνε πολὺ ἐξημμένα. Παντοῦ συζητοῦν περὶ Βερῶνῃ καὶ Παρασκευοπούλου, αἱ συζητήσεις δὲ αὐταὶ εἶνε πολλάκις τόσο θερμαί, ὥστε ἐπεμβαίνει καὶ ἡ Ἀστυνομία. Τὸ ζωηρότερον θεατρικὸν κέντρον εἶνε ἐν πα τ σ α τ ζ ῖ δ ι κ ο εἰς τὰ Χαυτεῖα. Ἐκεῖ μετὰ τὴν παράστασιν συνέρχονται οἱ φίλοι τοῦ ἐνδὸς κόμματος καὶ τοῦ ἄλλου καὶ τρώγουσιν καὶ πίνουσι καὶ συζητοῦν μέχρι πρωίας. Ὁ κόσμος ἀκούει τὰς φωνάς των καὶ νομίζει ὅτι συζητοῦν πολιτικὰ ἄλλ' ἅμα σταθῆ κανεῖς ἐν λεπτόν, θύκωσθ ἑκατοντάκις προφερόμενα τὰ ὀνόματα τῶν πρωταγωνιστριῶν. Μίαν νύκτα, ἡ μᾶλλον μίαν πρωίαν, βερωνισαί καὶ παρασκευοπουλισαί ἤλθον εἰς ρῆξιν. Φιάλη πλήρης οἴνου ἐξεσφενδονίσθη ὑπὸ τινος παρασκευοπουλιστοῦ καὶ ἐτραυματίσθη δεινῶς τὸν ἀντίπαλον· οὕτω δ' ἐχύθη τὸ πρῶτον αἷμα τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ τελευταῖον, ἐλπίζομεν, διότι δι' αὐτὸν ἀρκεῖ ἡ μελάνη ὄσσην ἐκχύνουσι καθεικάστην οἱ συζητηταὶ καὶ οἱ κριτικοὶ τοῦ τύπου.

Ἐν Ζαχαροπλαστεῖον τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ δίδει παγωτὸν ὀνομαζόμενον «Φαῦστα-Παρασκευοπούλου», Μαργ α ρ ῖ τ α ν δὲ ἐπωνόμασαν οἱ ἀδελφοὶ Λιάπη, οἱ γνωστοὶ ἀρωματοποιοί, ἐν ἄρωμα εἰς ἀνάμνησιν τῆς Μαργαρίτας, τοῦ δράματος τοῦ κ. Περσειάδου, παρασταθέντος φέτος ἐν τῷ θεάτρῳ Τσόχα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ παρισινοῦ Χρόνου ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ Ζολᾶ, ἐπανελθόντος ἐκ Λονδίνου. Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου εἶνε λίαν ἐνδιαφέρουσαι. Τὸ Λονδίνον, λέγει, τὸν ἐνέπνευσε καὶ σκοπεῖ βραδύτερον νὰ γράψῃ μυθιστόρημα ἢ σκηνὴ τοῦ ὁποίου θὰ ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀγγλικῇ μητροπόλει. Ἦδη καταγίνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς τριλογίας του, ὡς τὴν ὀνομάζει, ἥτις τριῶν μυθιστορημάτων ἐπιγραφόμενων Λούρεθ, Ρώμη, Παρίσι, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον θὰ ἔχῃ θέμα τὸν θρησκευτικὸν μυστικισμόν, τὸ δεύτερον τὸν παπισμὸν καὶ τὸ τρίτον τὸν σοσιαλισμὸν.

— Ὁ παρ' ἡμῶν πρέσβυς τῆς Σερβίας κ. Βλάδαν Γεώργεβιτς ὁ μεταφράσας εἰς τὴν σερβικὴν καὶ τὴν Μερόπην, προτίθεται νὰ μεταφράσῃ ὁμοίως καὶ τὴν Φαίσταν, τὸ νέον δράμα τοῦ κ. Βερνερδάχη.

— Ὁ ἐπιφανὴς ἀρχαιολόγος Φουρτβαϊγκλερ ἐξέδωκεν ἐσχάτως λαμπρὸν ἔργον ἐπιγραφόμενον «Ἀριστοουργήματα τῆς ἑλληνικῆς πλαστικῆς». Τὸ κείμενον ἀπαρτίζεται ἐκ γυλιῶν περίπου σελίδων μετὰ ἑκατὸν εἰκόνων καὶ τεσσαράκοντα φωτοτύπων πινακῶν.

— Ὁ ἑλληνὸς δημοσιογράφος καὶ οἰκονομολόγος κ. Δημήτριος Γεωργιάδης ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς ἐν

Παρίσις γαλλιστὶ μελέτην περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀπάντησιν τῆς οἰκονομολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Λόου.

— Ἐτελεύτησεν ἐσχάτως εἰς τῶν διαπρεπεστάτων ἄγγλων καθηγητῶν, ὁ Βενιαμὶν Ζόουετ, καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ὄξωνίας. Ἐκ τῶν μεγάλων αὐτοῦ ἔργων εἶναι ἡ εἰς τὴν ἀγγλικὴν κλασικὴν μεταφράσις τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος μετὰ σοφιστῶν εἰσαγωγῶν, τῶν «Πολιτικῶν» τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῆς συγγραφῆς τοῦ Θουκυδίδου. Ὁ Ζόουετ δὲν ἐγίνωσκε μόνον κατὰ βάθος τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ κατώρθωνε νὰ ἐμβαθύνῃ καὶ εἰς τὸ ἦθος αὐτῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ τούτου ἕνεκα αἱ μεταφράσεις του εἶναι ἀληθῆ ἀριστοουργήματα.

— Εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ διατρίβοντος Παύλου Βουρζὲ περὶ τῶν ἰδεῶν τῶν ἐκφραστῶν ἐν τῷ ἐν Λονδίῳ συνεδρίῳ ὑπὸ τοῦ Ζολᾶ. Ὁ γάλλος μυθιστοριογράφος συμφωνεῖ πλερέστατα πρὸς τὰς ἰδέας ταύτας, φρονῶν ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἐκπίπτει, ἀλλ' ἀπεναντίας τιμᾶται εἰς συγγραφὰς καὶ ὑψοῦται γράφων ἐν τῷ καθημερινῷ τύπῳ, εὐρύνει τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν του, ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν στενωτέραν μετὰ τοῦ κοινού, καὶ ἀποκτᾷ κύρος καὶ δημοτικότητα πολὺ χρήσιμον διὰ τὰ βιβλία του. Ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων ἔφερε τὸ τοῦ Σαιν-Μπέβ, τοῦ ἐξόχου κριτικοῦ, ὁ ὁποῖος τόσο δόξην ὀφείλει εἰς τὰς περιφίλους Δευτέρας του.

Ἐπιστημονικά

Ὁ Ἐρβέρτος Σπένσερ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Α. Τσιμπούρακης ἐπεμφεν ἀντίτυπον τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης μεταφράσεως τῶν Πρώτων Ἀρχῶν τοῦ Ἀγγλοῦ φιλοσόφου ἔγραψε πρὸς τὸν μεταφραστὴν τὰ ἑξῆς: «Εἶνε δι' ἐμὲ εὐάρεστος ἐκπληξίς ὅτι γῶρα ἐπὶ παιδείᾳ πρὸ τῶσων αἰῶνων διακριθεῖσα, ἐκτιμᾷ μεταγενέστερον ἤδη προῖον συνθετικῆς φιλοσοφίας. Χαίρω ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ ἰδέαι διαδίδονται εἰς τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐλπίζω δὲ ὅτι τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἀποτελέσματα θὰ εἶνε δι' ἡμᾶς εὐχάριστα καὶ ὅτι οἱ κόποι ὑμῶν δὲν θάποθῶσιν εἰς μάτην».

— Ὁ κ. Π. Καστρομένος, τέως ἔφορος τῶν ἐν Δελφοῖς ἀρχαιοτήτων ἐκδίδει προσεχῶς ἱστορικὴν καὶ ἀρχαιολογικὴν αὐτοῦ πραγματείαν περὶ Δελφῶν.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριῶσεων τῆς ἐν Βερολίῳ Βασιλικῆς Ἀκαδημίας, ὁ Βίργωβ ἔκαμε σπουδαιότατην ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων καταμετρήσεων ἀρχαίων τινῶν ἀθηναϊκῶν κρανίων, καὶ ἄλλοτε καὶ ἐσχάτως. Ὅτι διακρίνει γενικῶς τὰ κρανία ταῦτα, εἶνε ἡ σμικρότης τοῦ ἔσωτερου αὐτῶν ὄγκου. τῆς χωρητικότητος, ἐξ οὗ, κατὰ τὴν νῦν ἐν χρήσει παρατηρητικὴν μέθοδον, θὰ ἐδύνατό τις νὰ τα κατατάξῃ εἰς καμμίαν τῶν σημερινῶν ἀγρίων φυλῶν. Τοῦτο κατὰ τὸν Βίργωβ, ἀποδεικνύει ἐσφαλμένην τὴν θεωρίαν τῶν πλείστων ἀνθρωπολόγων, τεκμαιρομένων τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ κρανίου.

— Ὁ ἄγγλος φιλόσοφος Φρεϊδερίκος Χάρρισον, ὁ πρό τινων ἐτῶν ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὠμίλησεν ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ περὶ θετικισμοῦ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ. Ὁ ἐπιφανὴς λόγιος ἐχαρακτήρισεν τὸν θετικισμόν ὡς ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνατροπὴν καὶ ὡς σύνθεσιν θρησκείας καὶ ἐπιστήμης, ἥτις εἰσδύουσα εἰς τὰς συνειδήσεις καὶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων, ἐξασκεῖ σπουδαιότατην ἐπίδρασιν πρὸς τὸ καλὸν τῆς κοινωνίας.

Καλλιτεχνικά

Ὁ ὑπὸ παρισινοῦ χρυσοχόου πρό τινων ἐτῶν κατασκευασθεὶς καλλιτεχνικώτατος ἀδαμάντινος πυργίσκος κατ' ἀπομίμησιν τοῦ πύργου Ἐμφέλ, πρόκειται νὰ προσερχθῇ ὡς δῶρον ἐκ μέρους τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ εἰς τὸν Τσάρον. Ἡ ἀξία του ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Μουσικά

Τὸ νέον ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ μελοποιοῦ Σαμᾶρα ἐπιγράφεται: Οἱ ἀλιεῖς τοῦ Λουνάβεως, ἐπὶ στίχων τοῦ Ἰλλικα. θὰ παρασταθῇ δὲ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον ἐν Μιλάνῳ.